

Olavi J. Lähteenmäki Jäähyväiset tuulelle

arvostelu: Aarne Pynnönen

Harvoin nykyaikana löytää kirjan, jossa rakkausasiat on käsitelty pieteetillä seksillä herkutteluun sekaantumatta. Tämä otsikon kirja on sellainen. Kun siihen vielä liitetään annos rikosta ja sen selvitystä, syntyy oiva lukukokemus. Tällaisen kirjan julkistamistilaisuudessa olimme tänään Hartolassa.

Olavi J Lähteenmäki (rovasti emeritus) on verraton kertoja, jo keskkoulussa palkittu parhaana ainekirjoittajana. Pappina hän piti mahtavia saarnoja, jotka oli ajateltu – ei vain kirjoitettu. Koska kasteesta ei ollut ennestään uutta kirjallisuutta, OL kirjoitti kirjan Selville vesille, mikä otettiin hyvin vastaan. Eläkkeelle jäätyään hän kirjoitti sitten otsikon kirjan, mutta sai saman kohtelun isoilta kustantajilta, minkä me muutkin. Laudatur improbatur - kiitosmaininnoin hylätään. Onneksi hän lopulta onnistui saamaan kirjansa julkaistuksi. Sen kirja ja kirjoittaja todella ansaitsi.

Kovin ankean kouluvaiheen kokenut kirjoittaja meni heti keskkoulun jälkeen töihin. Työpaikat vaihtuivat rautateiltä rajavartioston kautta Helsinkiin, Sädehoitoklinikan vahtimestariuden kautta TVH:lle. Kaksi seikkaa Sädehoitoklinikan työperiodissa muuttivat hänen elämänsä: hän sai idean ryhtyä opiskelemaan teologiaa ja eräälle apuhoitajalle ”sattui työtapaturma, meni hänen kanssaan naimisiin”.

Lukion OL suoritti yksityisesti ja teologiopintojen kolme ensimmäistä vuotta työn ohessa kopioiden muistiinpanot kavereiltaan ja osallistumalla ruokatunti- ja iltaluennoille. Ainevalikoima luonnollisesti oli valittava sen mukaan, mitä sattui noihin aikoihin olemaan, ei niin, kuin olisi halunnut. Vasta graduvaiheen kolkutellessa hän ryhtyi päätoimiseksi opiskelijaksi. Se vaatii henkisiä lihaksia, jos mikä!

Taiteilijat poikkeuksetta valittavat liikaa kaupallisuutta, mikä turmelee taiteen. Fakta on, että jos kirjoittaa rakkaudesta kauniisti ilman läpitiukkaa seksiloittelua, kaupallisuus ei kukoista. Kääntäen, OL:n kirja on taiteellinen, ei kaupallinen. Ei sitä kuulemma ole rahan takia tehtykään. Toivotan onnea tekijälle ja toivon kirjan löytävän arvoisensa lukijat. Uskon niitäkin olevan riittävästi.